

Nr 406

Av herrar **De Geer** och **Ohlon**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 3 juni 1949 (nr 314) angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela särskilda bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv, m. m.

I proposition nr 64 hemställer Kungl. Maj:t att giltighetstiden för lagen om bankaktiebolags kassareserv, som utgår den 30 juni 1955, skall utsträckas till och med den 30 juni 1956.

Ifrågavarande lag är av beredskapskaraktär och har inte varit i kraft sedan början av år 1952. I propositionen understryker finansministern sina i årets finansplan gjorda uttalanden beträffande eventuellt ikraftsättande av lagen för den händelse det icke vore möjligt att genom frivilliga överenskommelser med bankerna uppnå önskvärda likviditetskvoter. De underhandlingar som riksbanken fört med affärsbankerna var icke avslutade när propositionen nr 64 skrevs men har senare slutförts med positivt resultat. Därmed har frågan om ett ikraftsättande av lagen i dagens läge förlorat sin aktualitet.

Vi delar departementschefens uppfattning att frågan om en konjunkturpolitiskt betingad kassareservlagstiftning bör bli föremål för utredning i anslutning till de beslut om ny banklagstiftning som riksdagen kommer att fatta. Vi har intet att invända mot en provisorisk beredskapslagstiftning på detta område till den 1 juli 1956 men anser det föreslagna maximumtalet för kassareservkvoten alltför högt. Maximumtalet var intill 1954 25 procent, och vi anser att detta är tillräckligt. Kassareservlagstiftningen kan i vissa lägen vara ett värdefullt komplement till övriga penningvårdande åtgärder, men den får inte betraktas som ett universalmedel. Och den kan enligt vår mening icke ersätta — vilket man på vissa håll synes vilja göra gällande — en politik med rörlig ränta, vilken vi förordar. Över huvud taget är sådana åtgärder som hårda kassareservbestämmelser och räntereglering alltför osmidiga för att vara effektiva penningvårdande medel. En rörlig räntepolitik — eventuellt i kombination med kassareservbestämmelser med måttliga likviditetstal — är i detta hänseende överlägsen.

Kungl. Maj:t har vidare i samma proposition föreslagit att den s. k. ränteregleringslagen skulle förlängas ytterligare ett år till och med den 30

juni 1956. Redan på remisstadiet möttes denna lagstiftning så gott som över hela linjen av allvarliga invändningar. Också lagrådet avstyrkte.

Vi anser att riksdagen bör avvisa förslaget om en förlängning av ränteregleringslagen och föreslår, med hänvisning till det ovan anförda, att riksdagen måtte

1. med ändring av vad Kungl. Maj:t föreslagit i proposition nr 64 besluta sådan lydelse i 1 § lagen angående rätt för Konungen att i vissa fall meddela bestämmelser om bankaktiebolags kassareserv, att maximitalet för kassareservkvoten fastställas till 25 % samt

2. avslå det i proposition nr 64 innefattade förslaget om förlängning av ränteregleringslagen.

Stockholm den 1 mars 1955

Gerard De Geer

Sven Em. Ohlson
